

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Thomae Młodzianowski, Polonie, Societatis Jesu,
Prælectionum Theologicarum Tomus ...**

De Metaphysica, Logica, Octo Libris Physicorum, Generatione, Corruptione
Et Anima

Młodzianowski, Tomasz
Moguntiae Et Dantisci, 1682

Difficultas III. Possibilené sit totum, quod sit corpus simplex compositum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95667)

ma, si inter se unirentur, quia tam illa forma, ad se non ordinarentur per modum actus & potentiae; sicut & illa partes; ita illa duae formae possent inter se uniri, in ordine ad localem intimitatem, sicut & illa partes, dicuntque praesentes formae, ordinem obedientialem unibilium. Ergo sicut illa duae formae non facerent rationem compositi essentialis, ita nec illa partes.

RESPONDEBIS. Hoc ipso quod illa partes dicant ordinem nonnisi obedientialem unibilium, non constituent compositum essentialia.

CONTRA. Quia ex eo dicunt illa formae ordinem nonnisi obedientialem ad uniri; quia non ordinantur ad se tanquam actus, & potentia, ex eoque quod non ordinantur tanquam actus & potentia, faciunt, quod non sit compositum essentialia. Ergo etiam in praesenti idem fiet, utrobique enim est idem fundamentum, non pullulatur compositi essentialis, nempe defectus ordinis, dicamque nonnisi obedientialem ordinem, etiam illas partes dicere in ordine ad uniri, idque ex eo; quia sicut praesentes formae nonnisi obedientialem ordinem dicunt ad uniri, ex eo, quia non ordinantur ad se tanquam actus & potentia, ita & illa partes.

PROBATUR II. Quia ex nullo capite dici posset illud compositum essentialia, non ex eo quia constaret partibus substantialibus, nam si duae animae unirentur, illud totum constaret partibus substantialibus, neque tamen esset compositum essentialia, sicut nec est compositum essentialia in toto integrali; Non etiam illud compositum esset essentialia, quia constaret partibus diversitatem specificam habentibus, nam etiam constaret illud ex duabus animabus, haberet partes diversitatem specificam habentes, & tamen non esset compositum essentialia; Non etiam illud compositum esset essentialia, quia haberet unionem, cum intima penetratione inter extrema; quia conceptus essentialis compositi, non est conceptus unionis, cum ista intima penetratione, nam unio qualitatum inter se, est cum intima penetratione, & tamen haec unio non arguit rationem essentialis compositi: Et si divinitus partes aquae se penetrarent, unirenturque, non jam per hoc ipsum constitueretur totum illud, in ratione totius essentialis. Ergo apparet solam rationem unionis cum intima praesentia, non formalis compositum essentialia; Non etiam illud constitutum acquireret rationem compositi essentialis, quia una pars diceret ordinem ad aliam, quia si illa partes non dicerent ordinem potentiae & actus, majorem dicerent ordinem, quam dicant formae aut quaecunque alia aggregata.

PROBATUR III. Quia illa partes & unirentur per se, & non unirentur, unirentur qui-

dem ut supponitur, non unirentur autem per se, quia nullo modo explicatur haec perfectitas.

Possit tamen hoc compositum sic concipi, de ratione partium per se ordinarum ad unionem, non est quod una pars sit actus alia potentia, defacto enim continuum est per se compositum, & tamen neutra pars est actus, neutra potentia, cur ergo non poterit esse compositum per se, cuius neutra pars sit potentia, neutra actus, quia tamen continuum est potius integrale homogeneum, quam essentialia compositum, videndum est in quo stet haec integralitas, & deficientia a ratione compositi essentialis, quae deficientia videtur in hoc stare, quia scilicet naturaliter una potest esse sine alia, neque requiritur ulla specialis dispositio in ordine ad uniri eadem, cur autem non poterunt esse partes, quae naturaliter non possint esse sine se, quae certe erunt ad se essentialiter ordinatae, quamvis sine ordine actus & potentiae.

DIFFICULTAS III.

Possibile ne sit totum, quod sit corpus simplex compositum.

CORPUS in duplicem considerationem venire potest. *Primo* prout est incompletum aliquid, & ordinatum ad aliam partem, quae sit forma illius. *Secundo* potest considerari corpus, prout est totum quid, seu habens totum, esse sibi debiti integritatem, independentem ab alia parte; breviter prout est quid completum, & de hoc in praesenti quaeritur, an sit possibile, idque hoc sensu. Videmus dari substantiam spiritualement incompletam, hoc est animam, videmus etiam dari substantiam spiritualement completam, hoc est Angelos, occasioneque hinc habitae quaeritur: an sit possibile corpus simplex, hoc est non compositum ex materia & forma, idque completum, hoc est non ordinatum ad ullam formam substantialem, negat Hur. affirmat Ariag. & Oviedo.

DICENDUM est. *Tale corpus possibile esse.*

PROBATUR I. Quia nulla est in hoc implicancia.

PROBATUR II. Possibilis est substantia spiritualis completa, Ergo & corpus completum.

PROBATUR III. Non est de ratione corporis completi, defacto enim corpus compositum, corpus est, & tamen non est complebile. Ergo ex ratione sua generica non repugnat corpus, non complebile.

† x 3

Ergo

Ergo & ex ratione sua specifica dari poterit corpus completum. Quia autem tota probatio stat in solutione implicantiarum, ad eam accedendum est.

OBJICITUR I. Auctoritas S. Thom. ad primi de Cælo textum q. 2. & 1. parte q. 66. Art. 6. ubi docet quod omnis substantia, aut est potentia seu materia; aut actus, aut habens actum, additque si est actus, vel est actus in materia, & erit forma illius, vel sine materia, & non erit ens sensibile, sed intelligibile, quia omnis actus non in materia, est intelligibilis.

RESPONDETUR. Quando S. Thom. dicit, quod omne ens sine materia, sit intelligibile, accipit ly sine materia pro eodem ac ens immateriale seu spirituale, corpus autem illud non est immateriale, hōc sensu hoc est spirituale, quantumvis materialitas illius non sit desumenda à materia, quæ sit compars illius constitutiva, sed ab ipsa ratione corporis. Quando autem Aristoteles 8. Metaph. textu 3, universaliter docet, quod cunctæ substantiæ sensibiles materiam habeant; agit de substantiis sensibilibus quæ defacto dantur, velly: materiam habent, debet sumi non tantum transitive, sicut materiam habet homo, sed etiam intransitive, quod scilicet sensibile non debeat esse spirituale, sed corpus, quod etiam convenit corpori simplici. Deinde hīc non quæritur de auctoritate, sed de demonstratione.

OBJICITUR II. Si possibile esset corpus simplex, & esset intellectuale, & non esset, non esset, quia corpus & intellectivum sunt termini impossibiles, aliās etiam oculus corporeus videre posset Deum, & ex intellectivitate animæ, malè ejus spiritualitas deduceretur, si etiam corpus intelligere potest; esset autem intellectivum, quia radix intellectivitatis est immaterialitas, per S. Thom. ex Dionysio: & sic ut repugnat esse aliquod vivens rationale, & non esse animal, ita repugnat corpus, quod sit actus simplex subsistens, & tamen non intellectivum, & cum modus operandi sequatur modum essendi, sit ut cum modus essendi illius corporis; sit elevatus supra materiam, etiam modus operandi erit elevatus, adeoque erit intellectio.

RESPONDETUR. Non fore illud corpus intellectivum, immaterialitas autem si fundat intellectivitatem, fundat sumpta pro spiritualitate, aut certā conditione spiritualitatis, repugnat autem vivens rationale & non esse animal, quia ipsum prædicatum rationalis, quod supponit pro intellectu, dependenter à phantasmatibus, involvit animal, quod solum phantasiari seu dependere à sensibus esseque sensitivum

potest. Jam autem nec prædicatum actus, nec prædicatum simplicis, nec prædicatum subsistentis, involvit ut sic intellectivitatem, nec ostendi potest, quod omnia simul sumpta, illam importent. Elevatio etiam modi essendi supra materiam, involvens spiritualitatem, hæc arguit operationem intellectualem, non autem elevatio supra materiam, quæ est compars compositi; non implicat enim ut aliquid non sit secunda pars compositi, & tamen sit materiale, hoc est, corporeum intransitive, seu corpus.

INSTABIS. Esse actum aliquem simplicem & subsistentem, non tamen excludere corpus, ita implicat atque dicere, quod Ens aliquod rationale non excludat insensitivum. Rursus sicut sensitivum præsupponitur ad esse rationale, ita esse actum simplicem, completum, subsistentem, æquiparabilem Angelis, qui sunt similes actus, præsupponit intellectivum; ita enim intellectivum, videtur esse genus ad actum simplicem completum, & incompletum, sicut animal ad rationale vel irrationale.

RESPONDETUR. Disparitatem esse ex dictis, quia rationale importat intellectivum dependenter à sensibus, si importat tale intellectivum, importat sensitivum tanquam principium, si importat sensitivum, importat hoc ipso excludens insensitivum; actus autem simplex, non simplicitate absolutā, hoc est importans spiritualitatem, sed tantum simplex, simplicitate negante compositionem ex materia Physicā, non importat aliquod prædicatum, ratione cujus excludatur ratio corporis, nec tale prædicatum, demonstratur. Negatur ulterius, quod ante prædicatum esse actus completi præsupponatur tanquam genus intellectivum, sed è converso actus completus, dividitur in membra, hoc est, in actum completum corporeum, & incorporeum, cujus divisionis ratio in hac materia, semper repetenda est. Quia scilicet non implicat dividi actum completum simplicem, in actum spiritualem & materiale, ita ut illud corpus, in prædicatis genericis æquiparetur Angelis, non tamen in prædicatis specificis, adeoque non in intellectione.

OBJICITUR III. ex Hurtado. Illud corpus & esset vivens & non esset vivens, esset quidem vivens; Tum quia & esset perfectius corpore completo composito, ut supponitur, & non esset perfectius, quia caret perfectione viventis. Tum quia ratio viventis, præsupponitur necessario ad esse actus simplicis, non secus ac ratio viventis, præsupponitur ad esse animalis; Non esset autem illud corpus vivens, quia nec posset esse vivens, intellectuāli vitā, ut probatum supra, nec vitā vegetativā, quia vegetatio debetur corporibus corruptibilibus, commu-

communem materiam habentibus, & affectis contrariis qualitatibus, quarum non esset capax corpus simplex, quia hæc dantur à natura, ut materia ad alias successivè formas disponatur, nec item istud corpus posset esse vivens vitâ sensitivâ; nam sensatio ut experientia patet, fit mediis primis qualitatibus, quæ tamen in corpore simplici haberi non possunt.

RESPONDETUR. Imprimis, non fore illud corpus vivens, & quamvis sub hac formalitate, esset imperfectius compositis, sub alia tamen formalitate, nempe actûs simplicis, excederet composita, à qua ratione actûs simplicis, nego præsupponi rationem viventis, cum hæc ratio actûs non sumatur pro motu aliquo, sed pro complemento non habente rationem materiæ, quæ sit compars. Unde non ostenditur prædicatum competens corpori completo, in quo sit exigentia vitæ. Jam autem in animalis definitione pro genere ponitur vivens. Deinde Oviedo dicit illud corpus fore sensitivum, sed diversis sensationibus non dependentibus à primis qualitatibus, sed à speciebus v. g. à DEO infusis. Addit, quod posset corpus sentire easdem qualitates, quas non sentimus, per species illarum, quantumvis has qualitates recipere non posset, quia potentia sensitiva potest sentire objecta, in extraneo subiecto recepta.

OBJICITUR IV. ex eodem. Illud corpus & esset corruptibile, & non esset corruptibile, esset corruptibile quia esset divisibile, ita ut divisio venire posset ad partem minorem minimo requisito ad conservationem, esset etiam incor-

ruptibile, quia incapax qualitaturn corruptivarum.

RESPONDETUR. Corpus illud fore incorruptibile, divisibile tamen quantitativè, sed non divisibile quoad suum constitutivum, ad eum modum, quod Cæli dividi possunt quantitativè, & tamen unio illorum incorruptibilis corruptioni non potest, eo quod nulla detur virtus naturalis quæ possit devenire ad minimum requisitum: Oviedo addit posse illud corpus dici corruptibile per impressionem impulsus contrarii.

OBJICIT V. Suar. Impossibilis est substantia creata spiritalis, quæ non sit capax formæ accidentalis. Ergo nec erit possibilis substantia materialis, quæ non sit capax formæ substantialis.

RESPONDETUR. Argumentum multum probare, probat enim Angelos debere constare formâ substantiali, cum non possint non esse capaces formæ accidentalis. Sic enim formabitur argumentum: Non est possibilis substantia creata spiritalis, quæ non sit capax formæ accidentalis. Ergo nec erit possibilis, substantia spiritalis, quæ non sit capax Formæ substantialis.

ADDI potest universaliter, negationem materiæ pro comparte sumptæ, non fundare spiritalitatem, quia non implicat aliquid non esse spirituale, & tamen dicere negationem materiæ tanquam comparts, conceptusque spiritalitatis, non est negatio materiæ.

